

ÓBUDÁN MEGINT KISÜTÖTT A NAP

Krúdy Zsuzsa, a nagy író leánya – mint írja: jobb híján – önmagával készített interjú, földézi benne a régi Kéhli vendéglőt, mely hosszú évek keserves és kitartó harcai után kinyithatott végre s visszakapta egykori nevét.

– *Kedves Zsuzsa, talán ön az egyetlen már, akinek szoros kapcsolata volt Krúdy Gyulával, s aki ismerhette a derék Kéhli családot és híres borozójukat.*

– Bizony nem volt ilyen pompás külsejű és ízlésesen berendezett a régi „Kéhli”. Egyszerű, köznapi volt, mint a legtöbb óbudai társa. Zene sem volt benne, csupán „íhatós” bora, s néhány szerény, de jó ízű étele. Jól lehetett itt beszélgetni, de apám többnyire *szóltanul* ült, a többieket figyelte, hallgatta. Néhány író-barátja, híve itt kereste meg szinte naponta. Törzsasztala helyét szerencsére ma is tábla őrzi. Kéhlinének külön gondja volt az íróra. Egy hideg téli napon megkérdezte őt, hogy ne melegítse-e meg borát? A kérdezett azonban így felelt: „A bort hidegen, a menyecskét melegen szeretem.” Őszintén örülök a számunkra felejthetetlen hely „feltámadásának”, mert talán Óbudán a Kéhli őrzi

majd Krúdy emlékét, ha már utca, emlékkuckó, könyvesbolt stb. nem teszi azt. Örülnék, ha évenként kétszer, születésnapján, október 21-én és május 12-én, a halála napján szerény irodalmi műsorral megemlékeznének róla...

Örülök a régi utcanevek visszatérésének is, de régi lakhelyünk mikor lesz újból Templom utca, mely kis utcácskát Dugovics Titusz *térnek* nevezett el egy „lángoló elme”.

Krúdy, mint egész életében, Óbudán is sokat dolgozott. Cikksorozatot indított az itteni problémákról, számos Szindbád-novellájának is háttérül választotta, s többek közt itt írta a Tiszaeszlári Solymosi Eszter című dokumentumregényét is. Egyik írásában olvashatjuk: „A világ képe egy vízcöppben is obszerválható. A kis házikóból éppen úgy megláthatni az életet magasztosságában, mint egy toronyból: tinta és papiros pedig elfér a legkisebb asztalkán is,

Fotó: SZEGŐ ERIKA

hogy az erkölcsök megjavítása, fiatalok okulása, öregek mulattatása céljából soha be nem fejezhető élettörténeteket lehessen írogatni, akár csak ilyen formában:

„Tegnap zivatar volt Óbudán, de mára kisütött megint a nap.”

KRÚDY ZSUZSA